ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1975

Vyhlásené: 16.07.1975 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

73

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

zo 7. marca 1975

o Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Francúzskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu

Dňa 1. júna 1973 bola v Paríži podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Francúzskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu, ktorá podľa svojho článku 32 nadobudla platnosť 25. januárom 1975.
Český text Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

ZMLUVA

medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Francúzskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Francúzskej republiky, prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu, sa dohodli takto:

KAPITOLA I

ROZSAH POUŽITIA ZMLUVY

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú svoj domicil v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v oboch zmluvných štátoch, nech už je spôsob vyberania akýkoľvek.

2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku, včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, a dane z prírastku hodnoty.

3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú:

A. pokiaľ ide o Francúzsko:

a) daň z príjmu fyzických osôb,

b) daň spoločností,

včítane akejkoľvek zrážky pri prameni, akéhokoľvek preddavku alebo platby vopred, ktoré sa týkajú uvedených daní,

c) živnostenská daň (contribution des patentes);

B. pokiaľ ide o Československo:

a) odvod zo zisku,

b) daň zo zisku,

c) daň zo mzdy,

d) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,

e) poľnohospodárska daň,

f) daň z príjmu obyvateľstva,

včítane akejkoľvek zrážky pri prameni, akéhokoľvek preddavku alebo platby vopred, ktoré sa týkajú uvedených daní.

4. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na budúce dane totožnej alebo podobnej povahy, ktoré sa pripoja k súčasným daniam alebo ktoré ich nahradia. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať zmeny, ktoré sa vykonajú v ich príslušných daňových zákonoch.

KAPITOLA II

DEFINÍCIE

Článok 3

Všeobecné definície

1. V zmysle tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku, ktorú tvorí Česká socialistická republika a Slovenská socialistická republika;

výraz „Francúzsko“ označuje európske departementy a zámorské departementy (Guadeloupe, Guayana, Martinique a Réunion) Francúzskej republiky a pásma umiestnené mimo francúzskych teritoriálnych vôd, na ktorých Francúzsko môže v súlade s medzinárodným právom vykonávať práva vzťahujúce sa na morské dno, na podzemie nachádzajúce sa pod morským dnom a na ich prírodné zdroje;

b) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Československo alebo Francúzsko;

c) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti, verejnoprávne korporácie a všetky iné združenia osôb;

d) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa považuje za právnickú osobu na účely zdanenia;

e) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podniky, ktoré má v prevádzke osoba majúca domicil v jednom zmluvnom štáte, prípadne podniky, ktoré má v prevádzke osoba majúca domicil v druhom zmluvnom štáte;

f) výraz „príslušný úrad“ označuje:

- v prípade Československa - ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

- v prípade Francúzska - ministra hospodárstva a financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom zmysel, ktorý mu určujú právne predpisy spomenutého štátu, ktoré upravujú dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňový domicil

1. Pre aplikáciu tejto Zmluvy sa predpokladá, že osoba má svoj domicil v zmluvnom štáte, keď táto osoba je podrobená dani v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, sídla vedenia alebo každého iného kritéria obdobnej povahy.

2. Ak sa podľa ustanovenia odseku 1 predpokladá, že fyzická osoba má svoj domicil v oboch zmluvných štátoch, rozhodne sa prípad podľa týchto pravidiel:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má svoj domicil v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má svoj domicil v tom zmluvnom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske putá najužšie (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť zmluvný štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má svoj domicil v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch, alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má svoj domicil v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom.

d) Ak táto osoba je štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov, alebo ak nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov rozhodnú otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak sa podľa ustanovenia odseku 1 predpokladá, že iná osoba než fyzická osoba má svoj domicil v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že jej domicil je v tom zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje v zmysle tejto zmluvy trvalé zariadenie na podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa predovšetkým:

a) sídlo vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, lom alebo každé iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

3. Za stálu prevádzkáreň sa nepovažuje:

a) zariadenie, ak sa využíva len na uskladnenie, vystavenie alebo na dodávky tovaru patriaceho podniku,

b) ak je tovar patriaci podniku uskladnený iba ako zásoba, za účelom výstavy alebo dodania,

c) ak je tovar patriaci podniku uskladnený iba za účelom spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ak sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ak sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter,

f) ak činnosť podniku pozostáva zo stavby alebo montáže.

4. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte pre účet podniku druhého zmluvného štátu - iná než zástupca majúci nezávislé postavenie, o ktorom sa hovorí v odseku 5 - sa považuje za „stálu prevádzkáreň“ v prvom štáte, ak má v tomto štáte splnomocnenie, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na nákup tovaru pre podnik.

5. V druhom zmluvnom štáte sa nepovažuje za trvalú prevádzkáreň podniku jedného zmluvného štátu púha skutočnosť, že tam podnik vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo každého iného prostredníka majúceho nezávislé postavenie.

6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má svoj domicil v jednom zmluvnom štáte, kontroluje alebo je kontrolovaná spoločnosťou, ktorá má svoj domicil v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), nestačí sama osebe urobiť z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

KAPITOLA III

ZDANENIE PRÍJMOV

Článok 6

Príjmy z nehnuteľností

1. Príjmy plynúce z nehnuteľného majetku sa zdania v tom zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ je definovaný v zhode s daňovým právom tohto zmluvného štátu, v ktorom sú nehnuteľnosti umiestnené. Výraz zahŕňa predovšetkým práva, ktoré sa spravujú právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na vlastníctvo pôdy, a práva na premenlivé alebo pevné plnenia za ťaženie alebo privolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iného pôdneho bohatstva. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy prameniace z priameho hospodárenia, z nájmu alebo z árendy, práve tak ako z každého iného spôsobu exploatácie nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy plynúce z nehnuteľného majetku podniku, práve tak ako na príjmy z nehnuteľného majetku slúžiaceho na výkon slobodného povolania.

Článok 7

Výnosy podnikov

1. Výnosy podniku jedného zmluvného štátu sa zdania iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, zdania sa výnosy podniku v druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať spomenutej stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni výnosy, ktoré by bola mohla realizovať, keby bola zriadila odlišný a oddelený podnik vykonávajúci totožné alebo obdobné činnosti v totožných alebo obdobných podmienkach a obchodujúci celkom nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

3. Pri výpočte výnosov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou, včítane výdavkov vedenia a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.

4. Žiadny výnos sa nepričíta stálej prevádzkárni na základe skutočnosti, že táto stála prevádzkáreň iba nakupovala tovar pre podnik.

5. Na účely predchádzajúcich odsekov sa výnosy, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, vypočítajú každý rok podľa tej istej metódy, pokiaľ neexistujú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.

6. Ak výnosy zahŕňajú časti príjmu, ktoré sa upravujú oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, ustanovenia oných článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

7. Ustanovenie odseku 1 sa analogicky použije na živnostenskú daň (contribution des patentes).

Článok 8

Námorná, vnútrozemská lodná a letecká doprava

1. Výnosy plynúce z prevádzky lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

2. Výnosy plynúce z prevádzky člnov slúžiacich vnútrozemskej plavbe podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

3. Ak sídlo skutočného vedenia podniku námornej alebo vnútrozemskej plavby je na palube lode alebo člna, považuje sa toto sídlo za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo tohto člna, alebo ak nie je domovský prístav, v zmluvnom štáte, kde prevádzateľ lode alebo člna má svoj domicil.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa analogicky použijú na živnostenskú daň (contribution des patentes).

Článok 9

Združené podniky

a) Ak sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo zúčastňuje na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

b) ak sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v jednom aj druhom prípade oba podniky vo svojich obchodných a finančných vzťahoch spojené prijatými alebo uloženými podmienkami, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do výnosov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaniť výnosy, ktoré by bol bez týchto podmienok dosiahol jeden z podnikov, ale ktoré sa vzhľadom na tieto podmienky nemohli v skutočnosti dosiahnuť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má domicil v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej domicil v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má svoj domicil spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa zákonov tohto štátu. Takto určená daň nemôže však presiahnuť 10 % hrubej sumy dividend.

Tento odsek sa netýka zdanenia výnosov spoločnosti, ktoré slúžia na vyplácanie dividend.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje príjmy plynúce z účastín, požitkových listín, kuksov, zakladateľských podielov alebo z iných podielov na zisku, s výnimkou pohľadávok, práve tak ako príjmy z iných spoločenských účastí, ktoré sú

postavené na roveň príjmom z účastín daňovým zákonodarstvom štátu, v ktorom má svoj domicil spoločnosť, ktorá rozdeľuje dividendy.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú vtedy, keď príjemca dividend majúci domicil v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má svoj domicil spoločnosť vyplácajúca dividendy, stálu prevádzkáreň, s ktorou je v skutočnosti spojená účasť poskytujúca dividendy. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

5. Osoba, ktorá má svoj domicil v Československu a ktorá poberá dividendy vyplácané spoločnosťou majúcou svoj domicil vo Francúzsku, môže žiadať úhradu zrážky dane z týchto dividend vykonanej vopred, ktorú zaplatila v danom prípade spoločnosť vyplácajúca dividendy. Francúzsko však môže zo sumy úhrad vybrať daň predvídanú v odseku 2.

Článok 11

Výnosy realizované závodmi

Ak spoločnosť s domicilom v Československu má vo Francúzsku stálu prevádzkáreň, môže tam podliehať zrážke dane pri prameni, a to za podmienok predvídaných vnútroštátnym francúzskym zákonodarstvom. Základ, z ktorého sa táto zrážka vyberá, sa však znižuje o jednu tretinu a sadzba zrážky nemôže prekročiť 10%.

Článok 12

Úroky

1. Úroky plynúce z jedného zmluvného štátu a vyplácané osobe majúcej domicil v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte.

2. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje príjmy z verejných dlhopisov, obligácií zabezpečených i nezabezpečených hypotekárnou zárukou alebo klauzulou o účasti na zisku a z pohľadávok akejkoľvek povahy, práve tak ako všetky iné výťažky postavené daňovými predpismi štátu, z ktorého príjmy plynú, na roveň príjmom z pôžičiek.

3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije vtedy, keď príjemca úrokov, ktorý má domicil v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, z ktorého plynú úroky, stálu prevádzkáreň, ku ktorej sa v skutočnosti viaže pohľadávka, ktorá je zdrojom úrokov. V tomto prípade sa aplikujú ustanovenia článku 7.

4. Usudzuje sa, že úroky majú zdroj v určitom zmluvnom štáte, ak je dlžníkom tento štát sám, miestna korporácia alebo osoba majúca domicil v tomto štáte. Ak však dlžník úrokov bez ohľadu na to, či má alebo nemá domicil v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, pre ktorú bola dojednaná pôžička poskytujúca úrok a

ktorá znáša na svoju ťarchu tieto úroky, sa predpokladá, že spomenuté úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.

5. Ak v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi dlžníkom a veriteľom alebo ktoré jeden i druhý udržiavajú s tretími osobami, suma vyplácaných úrokov so zreteľom na pohľadávku, pre ktorú sa uhrádzajú, presahuje sumu, ktorú by bol dlžník dohovoril s veriteľom, keby nebolo podobných vzťahov, aplikujú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, zostáva v tomto prípade podrobená dani podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 13

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce pôvod v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe, ktorá má domicil v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.

2. Licenčné poplatky sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, z ktorého plynú, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Takto určená daň nemôže však presiahnuť 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

3. Licenčné poplatky plynúce z autorských práv k literárnym, umeleckým alebo vedeckým dielam sa zdaňujú bez ohľadu na ustanovenie odseku 2 len v tom zmluvnom štáte, v ktorom má domicil osoba, ktorá ich poberá.

4. Výraz „licenčné poplatky“, použitý v tomto článku, označuje úhrady akéhokoľvek druhu vyplácané za použitie alebo za povolenie na použitie autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu, včítane kinematografických filmov, patentu, výrobnej alebo obchodnej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného návodu alebo výrobného postupu, ako aj za použitie alebo povolenie na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia a za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti získané v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.

5. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v tom prípade, ak príjemca licenčných poplatkov, ktorý má domicil v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, z ktorého plynú licenčné poplatky, stálu prevádzkáreň, ku ktorej sa v skutočnosti viaže právo alebo majetok, ktoré sú zdrojom licenčných poplatkov. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi dlžníkom a veriteľom alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretími osobami, suma vyplácaných odplát vzhľadom na plnenie, pre ktoré sa uhrádzajú, presahuje odplatu, ktorú by bol dlžník dohovoril s veriteľom, keby nebolo podobných vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, zostáva v tomto prípade podrobená dani podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 14

Kapitálové zisky

1. Zisky majúce pôvod v scudzení nehnuteľného majetku, ktorého definícia je uvedená v odseku 2 článku 6, alebo v scudzení účastí alebo podobných práv na spoločnosti, ktorej majetok sa skladá hlavne z nehnuteľného majetku, sa zdania v tom zmluvnom štáte, v ktorom je tento nehnuteľný majetok umiestnený.

2. Zisky majúce pôvod v scudzení hnuteľností, ktoré sú časťou aktív stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo základného hnuteľného majetku stálej základne, ktorú osoba domicilovaná v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na výkon slobodného povolania, včítane takých ziskov, ktoré pochádzajú z úhrnného scudzenia tejto stálej prevádzkárne (samotnej alebo s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.

Ale zisky majúce pôvod v scudzení lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave a hnuteľného majetku určeného na prevádzku spomenutých lodí alebo lietadiel sa zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

3. Zisky pochádzajúce zo scudzenia všetkých majetkových hodnôt iných než tých hodnôt, o ktorých sa hovorí v odsekoch 1 a 2, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ domicil.

Článok 15

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca domicil v jednom zmluvnom štáte poberá zo slobodného povolania alebo z iných nezávislých činností podobnej povahy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, iba ak táto osoba užíva v druhom zmluvnom štáte obvyklým spôsobom stálu základňu na výkon svojich činností. Ak disponuje takou základňou, príjmy podliehajú zdaneniu v druhom štáte, ale jedine v rozsahu, v akom ich možno pričítať spomenutej stálej základni.

2. Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa najmä nezávislé činnosti vedeckého, literárneho, umeleckého, vychovávateľského alebo učiteľského druhu, ako aj nezávislé činnosti lekárov, advokátov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 16

Závislé zamestnania

1. S výhradou ustanovení článkov 17, 19, 20, 21 a 22 mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca domicil v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodov plateného zamestnania, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte. Ak sa však zamestnanie vykonáva v druhom zmluvnom štáte, odmeny prijaté z tohto titulu podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.

2. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 odmeny, ktoré osoba majúca domicil v jednom zmluvnom štáte dostáva z titulu plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu len v prvom štáte,

a) ak sa príjemca zdrží v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré v úhrne neprekročia 183 dní v príslušnom daňovom roku,

b) ak odmeny vypláca zamestnávateľ alebo niekto v mene zamestnávateľa, ktorý nemá domicil v tomto druhom štáte, a

c) ak odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tomto druhom štáte.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny z titulu plateného zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave alebo na palube člna slúžiaceho vnútrozemskej plavbe podliehajú zdaneniu v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 17

Tantiémy

Tantiémy, náhrady za účasť v správnych orgánoch a iné podobné platy, ktoré osoba majúca domicil v jednom zmluvnom štáte poberá vo svojej vlastnosti člena správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má domicil v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.

Článok 18

Umelci a športovci

Bez ohľadu na ustanovenia článkov 15 a 16 príjmy, ktoré verejne vystupujúci profesionáli, ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci, práve tak ako športovci poberajú zo svojej osobnej činnosti v tejto vlastnosti, podliehajú zdaneniu v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

Článok 19

Penzie

S výhradou ustanovenia odseku 1 článku 20 penzie, včítane penzií zo sociálneho zabezpečenia, a iné podobné platy poukazované z dôvodu predošlého zamestnania osobe, ktorá má domicil v jednom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 20

Verejné funkcie

1. Platy, včítane penzií, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo niektorou miestnou korporáciou alebo právnickou osobou verejného práva tohto štátu buď priamo, alebo prostredníctvom fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe z dôvodu služieb preukázaných tomuto štátu, tejto korporácii alebo tejto právnickej osobe verejného práva pri výkone funkcií verejného charakteru podliehajú zdaneniu v tomto štáte.

Toto ustanovenie sa však nepoužije, ak sa tieto platy poukazujú fyzickým osobám, ktoré majú domicil v druhom štáte a ktoré sú štátnymi príslušníkmi tohto druhého štátu.

2. Ustanovenia článkov 16, 17 a 19 sa použijú na platy alebo penzie poukazované z dôvodu služieb preukázaných v rámci obchodnej alebo priemyselnej činnosti vykonávanej jedným zo zmluvných štátov alebo niektorou jeho miestnou korporáciou alebo právnickou osobou verejného práva tohto štátu.

3. Vlastnosť právnickej osoby verejného práva sa určuje podľa právnych predpisov štátu, v ktorom právnická osoba bola zriadená.

Článok 21

Profesori

Profesor, ktorý mal svoj domicil v jednom zmluvnom štáte pred začiatkom pobytu v druhom zmluvnom štáte a ktorý vyučuje po čas nepresahujúci dva roky na vzdelávacom ústave druhého zmluvného štátu, je oslobodený v tomto druhom štáte od dane z odmeny, ktorú poberá za toto vyučovanie.

Článok 22

Študujúci

1. Sumy, ktoré študujúci alebo stážista, ktorý má alebo mal skôr domicil v jednom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte iba preto, aby tam pokračoval vo svojich štúdiách alebo v príprave na povolanie, dostáva na krytie výdavkov pobytu, štúdia alebo praktického výcviku, nepodliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte s podmienkou, že pochádzajú zo zdrojov mimo tohto druhého štátu.

2. Študujúci na vyučovacích ústavoch jedného zmluvného štátu, ktorí vykonávajú platenú činnosť v druhom zmluvnom štáte, aby získali praktický výcvik vzťahujúci sa na ich štúdiá, nepodliehajú v tomto druhom štáte dani z odmeny platenej z tohto dôvodu s podmienkou, že trvanie tejto činnosti nepresiahne 183 dní v kalendárnom roku.

Článok 23

Príjmy výslovne neuvedené

Časti príjmu osoby majúcej domicil v jednom zmluvnom štáte, ktoré nie sú výslovne uvedené v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, sa zdania len v tomto štáte.

KAPITOLA IV

ZDANENIE MAJETKU

Článok 24

Majetok

1. Majetok pozostávajúci z nehnuteľností, tak ako je definovaný v odseku 2 článku 6, podlieha zdaneniu v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.

2. Majetok pozostávajúci z hnuteľností, ktoré sú súčasťou aktív stálej prevádzkárne podniku alebo majetok z hnuteľností, ktoré utvárajú stálu základňu slúžiacu na výkon slobodného povolania, podlieha zdaneniu v zmluvnom štáte, kde je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.

3. Lode a lietadlá využívané v medzinárodnej premávke a člny slúžiace vnútrozemskej plavbe, práve tak ako hnuteľnosti určené na ich prevádzku podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, kde je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej domicil v jednom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

KAPITOLA V

USTANOVENIA ZA ÚČELOM VYLÚČENIA DVOJAKÉHO ZDANENIA

Článok 25

Dvojaké zdanenie sa vylúči týmto spôsobom:

A. Vo Francúzsku:

a) iné príjmy než tie, ktoré sú uvedené pod písmenom b), sú oslobodené od francúzskych daní vypočítaných v článku 2 ods. 3-A, ak tieto príjmy podliehajú zdaneniu v Československu podľa tejto Zmluvy;

b) pokiaľ ide o príjmy uvedené v článkoch 10, 13, 17 a 18, ktoré podliehajú československej dani podľa ustanovení spomínaných článkov, Francúzsko prizná osobám majúcim domicil vo Francúzsku, ktoré poberajú také príjmy z československého prameňa, dobropis na daň zodpovedajúci dani vybranej v Československu; tento dobropis na daň, ktorý nemôže presiahnuť sumu dane vybranú z príjmov, o ktoré ide, sa započíta do francúzskych daní vymenovaných v článku 2 ods. 3-A, do základu ktorých sú spomínané príjmy zahrnuté;

c) bez ohľadu na ustanovenia odsekov a) a b) sa francúzska daň môže vypočítať z príjmu zdaniteľného vo Francúzsku v súlade s touto Zmluvou sadzbou zodpovedajúcou sume celkového príjmu zdaniteľného podľa francúzskych právnych predpisov.

B. V Československu:

a) iné príjmy než tie, ktoré sú uvedené pod písmenom b), sú oslobodené od československých daní vypočítaných v článku 2 ods. 3-B, ak tieto príjmy podliehajú zdaneniu vo Francúzsku podľa tejto Zmluvy;

b) pokiaľ ide o príjmy uvedené v článkoch 10, 13, 17 a 18, ktoré podliehajú francúzskej dani podľa ustanovení spomínaných článkov, Československo prizná osobám majúcim domicil v Československu, ktoré poberajú také príjmy z francúzskeho prameňa, dobropis na daň zodpovedajúci dani vybranej vo Francúzsku; tento dobropis na daň, ktorý nemôže presiahnuť sumu dane vybranú z príjmov, o ktoré ide, sa započíta do československých daní vymenovaných v článku 2 ods. 3-B, do základu ktorých sú spomínané príjmy zahrnuté;

c) bez ohľadu na ustanovenia odsekov a) a b) sa československá daň môže vypočítať z príjmu zdaniteľného v Československu v súlade s touto Zmluvou sadzbou zodpovedajúcou sume celkového príjmu zdaniteľného podľa československých právnych predpisov.

KAPITOLA VI

OSOBITNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného zmluvného štátu, aj keď majú domicil v druhom zmluvnom štáte alebo nie, nepodliehajú v tomto druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťažšie než tie, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii.

2. Pojem „príslušníci“ označuje:

a) všetky fyzické osoby, ktoré majú príslušnosť niektorého zmluvného štátu,

b) všetky právnické osoby, spolky osôb a združenia ustanovené podľa zákonodarstva platného v niektorom zmluvnom štáte.

3. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré majú domicil v jednom zmluvnom štáte, nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťažšie než tie, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii.

4. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nevykoná v tomto druhom štáte spôsobom menej priaznivým než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú takú istú činnosť.

Toto ustanovenie sa nemôže vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte osobné zrážky, zľavy a zníženie dane pre osobnú situáciu alebo náklady na rodinu, ktoré priznáva osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko.

5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce domicil v druhom zmluvnom

štáte, nepodliehajú v prvom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťažšie než tie, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobené iné podniky takej istej povahy tohto prvého štátu.

6. Výraz „zdanenie“ označuje v tomto článku dane akejkoľvek povahy alebo názvu.

Článok 27

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca domicil v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia vykonané jedným zmluvným štátom alebo oboma štátmi majú alebo budú mať za následok pre ňu zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne zákonodarstvo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má domicil.

2. Tento príslušný úrad sa vynasnaží, aby otázku upravil priateľskou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu za účelom zamedzenia zdanenia, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou, ak sa mu reklamácia bude zdať oprávnená a ak sám nebude môcť nájsť uspokojivé riešenie.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť priateľskou dohodou ťažkosti, ktoré môžu vzniknúť pri aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia dohodnúť v prípadoch, ktoré Zmluva nepredvída.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu byť v priamom spojení v záujme dosiahnutia dohody, o ktorej sa hovorí v predchádzajúcich odsekoch. Ak sa zdá, že ústne výmeny názorov uľahčia túto dohodu, môžu sa tieto výmeny názorov konať v rámci komisie zostavenej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 28

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, o ktorých sa hovorí v tejto Zmluve, v rozsahu, pokiaľ zdanenie, ktoré predvídajú, sa spravuje touto Zmluvou. Všetky takto vymenené informácie sa budú považovať za tajné a budú sa môcť oznámiť len osobám alebo úradom povereným určením alebo vyberaním daní, o ktorých táto Zmluva hovorí.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nemôžu v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú jednému zo zmluvných štátov záväzok:

a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by boli v rozpore s vlastnými právnymi predpismi alebo správnou praxou alebo s právnymi predpismi a správnou praxou druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe vlastných právnych predpisov alebo v rámci vlastnej normálnej administratívnej praxe alebo v rámci právnych predpisov a normálnej administratívnej praxe druhého zmluvného štátu,

c) odovzdať informácie, ktoré by odhalili obchodné, priemyselné alebo živnostenské tajomstvo, obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 29

Diplomatickí a konzulárni funkcionári

1. Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré požívajú členovia diplomatických misií a ich súkromný služobný personál, ako aj členovia konzulárnych úradov buď podľa pravidiel medzinárodného práva, alebo podľa zmluvných ustanovení.

2. Právo zdanenia sa vyhradzuje vysielajúcemu štátu v tom rozsahu, v akom podľa daňových výsad, ktoré požívajú členovia diplomatických misií a ich súkromný služobný personál, ako aj členovia konzulárnych úradov buď podľa pravidiel medzinárodného práva, alebo podľa zmluvných ustanovení, nepodlieha príjem alebo majetok zdaneniu v prijímajúcom štáte.

3. Členovia diplomatických misií a ich súkromný služobný personál, ako aj členovia konzulárnych úradov jedného zmluvného štátu poverení v druhom zmluvnom štáte alebo v treťom štáte, ktorí majú príslušnosť vysielajúceho štátu, sa považujú na účely tejto Zmluvy za osoby majúce domicil vo vysielajúcom štáte, ak sú tam podrobení rovnakým povinnostiam vo veci daní z príjmu a z majetku ako osoby, ktoré v tomto spomínanom štáte majú domicil.

4. Zmluva sa nevzťahuje na medzinárodné organizácie, ich orgány a funkcionárov, ani na členov diplomatických misií, na ich súkromný služobný personál a členov konzulárnych úradov tretieho štátu, keď sa nachádzajú na území niektorého zmluvného štátu a neposudzujú sa ako osoby majúce domicil v jednom alebo v druhom zmluvnom štáte vo veci daní z príjmu a z majetku.

Článok 30

Teritoriálne rozšírenie

1. Táto Zmluva sa môže rozšíriť buď bezo zmeny, alebo s nevyhnutnými úpravami na zámorské územia Francúzskej republiky, ktoré vyberajú dane podobnej povahy ako tie, na ktoré sa Zmluva aplikuje. Také rozšírenie nadobúda účinnosť od dátumu s tými modifikáciami a s tými podmienkami, včítane podmienok vzťahujúcich sa na ukončenie aplikácie, na ktorých sa zmluvné štáty spoločne dohodnú výmenou diplomatických nót alebo akýmkoľvek iným postupom v súlade so svojimi ústavnými predpismi.

2. Pokiaľ sa oba zmluvné štáty nedohodnú inak, prestane sa Zmluva aplikovať, ak ju vypovie jeden z nich podľa článku 33 za podmienok ustanovených v tomto článku, v každom území, na ktoré sa podľa tohto článku rozšírila.

Článok 31

Aplikácia Zmluvy

Príslušné úrady zmluvných štátov určia spôsoby aplikácie tejto Zmluvy.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 32

Nadobudnutie účinnosti

1. Táto Zmluva bude schválená v zhode s ústavnými postupmi platnými v oboch zmluvných štátoch. Nadobudne účinnosť výmenou nót, ktorými bude potvrdené, že sa potrebné formality v oboch štátoch splnili.

2. Jej ustanovenia sa použijú po prvý raz:

A. vo Francúzsku:

- na dane vyberané zrážkou pri prameni z dividend, úrokov a licenčných poplatkov vyplácaných po dátume, keď táto Zmluva nadobudne účinnosť,

- na ostatné dane vyberané z príjmov za kalendárny rok, v ktorom Zmluva nadobudne účinnosť, alebo za hospodársky rok uzavretý v priebehu spomínaného kalendárneho roka;

B. v Československu:

- na dane vyberané v príjmov za kalendárny rok, v ktorom Zmluva nadobudne účinnosť.

Článok 33

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti bez obmedzenia času trvania. Od začiatku roka 1975 bude však môcť každý zmluvný štát Zmluvu vypovedať ku koncu kalendárneho roka oznámením zaslaným diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov vopred.

V tomto prípade sa Zmluva použije naposledy:

A. vo Francúzsku:

- na dane vyberané zrážkou pri prameni z dividend, úrokov a licenčných poplatkov vyplácaných pred koncom kalendárneho roka, ku ktorému bude výpoveď oznámená,

- na ostatné dane vyberané z príjmov za kalendárny rok, ku koncu ktorého bude oznámená výpoveď, a za hospodársky rok uzavretý v priebehu spomínaného kalendárneho roka;

B. v Československu:

- na dane vyberané z príjmov za kalendárny rok, ku koncu ktorého bude výpoveď oznámená.

Na dôkaz toho podpísaní splnomocnenci, ktorí boli na to náležite splnomocnení svojimi vládami, túto Zmluvu podpísali.

Dané v Paríži 1. júna 1973 vo dvoch vyhotoveniach v českom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu

Československej socialistickej republiky:

Prof. Ing. Juraj Sedlák DrSc. v. r.

Za vládu

Francúzskej republiky:

Gilbert de Chambrun v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.